

**RAISKAUSKRIISIKESKÜS
TUKINAINEN – 30 VUOTTA
SEKSUAALIRIKOSTEN
UHRIEN TUKENA**

Katsaus menneisiin vuosiin

Kriisikeskuksesta uhrien tukijärjestöksi

Raiskauskriisikeskus Tukinaisen toiminta alkoi keväällä 1993. Unioni Naisasialiitto Suomessa ry perusti alaisuuteensa Suomen ensimmäisen seksuaaliväkivallan uhreille tarkoitetun kriisikeskuksen. Esimerkkiä toimintaan otettiin muun muassa Irlannista.

Kriisikeskus sai rahoituksensa aluksi kolmen vuoden projektikokeiluna Raha-automaattiyhdistykseltä. Toiminta osoittautui tarpeelliseksi ja rahoitusta jatkettiin projektin päättymisen jälkeen. Kriisi- ja juristipäivystykset säilyivät pitkään ensisijaisina palvelumuotoina, ja ne toimivat muutamia tunteja viikossa.

Puhelinpäivystysten lisäksi järjestettiin ryhmätoimintaa. Juristi toimi puhelinpäivystyksen lisäksi satunnaisesti myös asianomistajien oikeusavustajana. Avoimen ryhmätoiminnan kehittämistä jatkettiin. 1990-luvun lopulla, toiminnan vakiinnuttua Raiskauskriisikeskus Tukinaiselle valittiin toiminnanjohtaja.

Tukinainen ry 2004

Vuonna 2004 Raiskauskriisikeskus Tukinainen irrottautui Unioni Naisasialiitto Suomessa ry:stä, ja se liitettiin samoihin aikoihin perustetun Tukinainen ry:n alaisuuteen. Toiminnanjohtajan tueksi perustettiin johtoryhmä, joka koostui kriisityön vastaavasta, juristista ja hallinto- ja taloussihteeristä. Raiskauskriisikeskus tarjosi edelleen maksutonta kriisitukea ja oikeudellista neuvontaa seksuaaliväkivallan uhreille ja heidän läheisilleen. Valtakunnallisten puhelinpäivystysten lisäksi toimintaan vakiintui keskiviikon avoin ryhmä, yhteiskunnallinen vaikuttaminen ja erilaiset yhteistyöprojektit. Pääasiallisena rahoittajana toimi edelleen Raha-automaattiyhdistys.

Vuonna 2008 luotiin täysin uusi organisaatiomalli toteuttamaan Raiskauskriisikeskus Tukinaisen operatiivista toimintaa. Toiminta oli laajentunut siten, että rahoitus oli tarpeen suunnata yhä kattavammin seksuaalirikosten uhrien käytännön auttamistyöhön. Toiminnanjohtajasta luovuttiin, ja siirryttiin silloisen Tukinainen ry:n hallituksen puheenjohtajan Kevät Nousiaisen aloitteesta itseohjautuvaan johtamismalliin. Toiminnasta vastasi siitä lähtien nelihenkinen johtoryhmä, jonka muodostivat kriisityön ja oikeudellisen työn kehittämispäälliköt, hallinto- ja talouspäällikkö ja viestintäpäällikkö. Pelkän kriisikeskuksen sijaan toiminnan sisältö alkoi muovautua Euroopan unionin neuvoston uhridirektiivin tarkoittamaksi uhrien tukijärjestöksi. Päärahoittajana jatkoi Raha-automaattiyhdistys siihen asti, kunnes Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus STEA aloitti toimintansa vuonna 2017.

Itseohjautuva operatiivinen johtaminen

Raiskauskriisikeskus Tukinaisen alueellinen saavutettavuus lisääntyy

Jyväskylä

Rovaniemi

Lappeenranta

Raiskauskriisikeskus Tukinaisen Helsingin toimipisteen lisäksi avattiin alueelliset toimipisteet Jyväskylään vuonna 2006, Rovaniemelle vuonna 2017 ja Lappeenrantaan vuonna 2022.

Digitalisaation merkitys Raiskauskriisikeskus Tukinaisen toiminnassa

Koronavuodet loivat nopeasti uusia toimintatapoja myös Raiskauskriisikeskus Tukinaisen auttamistoimintaan. Teams-yhteyksin toteutetut asiakastapaamiset tulivat viiveettä osaksi päivittäisiä rutiineja. Digitalisaation kehitys ja sosiaalisen median mukaantulo viestintään ovat helpottaneet kohderyhmän tavoittamista ja myös oikean tiedon välittämistä seksuaalirikosten uhreille tarjottavista palveluista. Toisaalta digitalisaation kielteiset ilmiöt kuten grooming, seksuaalirikosten striimaus internetin välityksellä ja asiattomien kuvien levittäminen ovat yleistyneet, mikä on näkynyt myös Raiskauskriisikeskus Tukinaisen asiakastyössä.

Raiskauskriisikeskus Tukinaisen arvot

Vaikka toiminta on kehittynyt ja laajentunut uusien säännösten, käytäntöjen, digitalisaation, muuttuneiden asenteiden ja tiedon lisääntymisen myötä, Raiskauskriisikeskus Tukinaisen perustamisvaiheessa luotu missio on säilynyt ja voimistunutkin vuosikymmenten kuluessa. Raiskauskriisikeskus Tukinaisen toiminnan kohderyhmä on laajentunut, ja palvelut on tarkoitettu yhdenvertaisesti kaikille seksuaalirikosten uhreille. Ammatillisuus, maksuttomuus, uhrilähtöisyys ja yhdenvertaisuus ovat arvoja, jotka ohjaavat organisaation toimintaa yhä edelleen.

Uhrilähtöisyys

Raiskauskriisikeskus Tukinaisen auttamistyö on aina ollut uhrilähtöistä. Seksuaaliväkivalta on vakava ihmisoikeusloukkaus, joka voi vaikuttaa uhrien fyysiseen, psyykkiseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin. Tietoisuuden lisääminen seksuaalirikosten seurauksista, uhreille maksuttomista tukipalveluista ja uhrien oikeuksista on ollut Raiskauskriisikeskus Tukinaisen viestinnän tärkeä tavoite koko toiminnan ajan.

Uhrin aseman kehittyminen

Uhrien aseman kehittymiseen vuosien varrella ovat vaikuttaneet monet YK:n, Euroopan neuvoston ja Euroopan unionin rikosten uhreja koskevat suositukset, puitepäätökset, direktiivit ja sitovat yleissopimukset kuten viimeksi Istanbulin sopimus. Säännökset ovat tuoneet muutoksia lainsäädäntöön ja uhrien oikeuksiin. Seksuaaliväkivaltaa koskevat kansainväliset sopimukset velvoittavat valtioita ryhtymään toimenpiteisiin seksuaalisen väkivallan ehkäisemiseksi, sen uhrien suojelemiseksi ja sen tekijöiden rankaisemiseksi.

Raiskauskriisikeskus Tukinainen erityispalvelujen tuottajana

Viranomaisille on säädetty lain tasolla velvollisuuksia ilmoittaa uhreille käytettävissä olevista tukipalveluista ja myös ohjata heidät niihin. Velvollisuudet koskevat myös yhteistyötä tukipalveluja tarjoavien kolmannen sektorin toimijoiden kanssa ja pakollisia koulutuksia uhreja kohtaaville virkamiehille. Raiskauskriisikeskus Tukinaisen erityistukipalvelujen merkitys onkin korostunut entisestään 30 vuoden aikana. Suomessa niin asenteissa kuin lainsäädännössä tuona aikana on tapahtunut suuria muutoksia. Ne ovat edellyttäneet jatkuvaa toiminnan kehittämistä, viestinnän lisäämistä, henkilökunnan kouluttautumista ja myös sitoutumista koulutusten järjestämiseen. Sosiaalinen media ja digitalisaatio ovat olleet jatkuvia muuttujia työtehtävien hoidossa.

Seksuaalista väkivaltaa koskevat asenteet

Vielä 1990-luvulla asenneilmasto seksuaalista väkivaltaa kohtaan oli erilainen kuin nykyisin. Seksuaalista väkivaltaa pidettiin häpeällisenä yksityisasiana, ja apua sekä tukea oli vaikea löytää. Raiskauskriisikeskus Tukinaista perustettaessa vuonna 1993 Suomen laki ei tunnustanut esimerkiksi raiskausta avioliitossa, vaikka seksuaalisen väkivallan uhrit olivat usein parisuhteessa eläviä. Vuonna 1994 lakiuudistuksen myötä seksuaalisesta väkivallasta avioliitossa tuli viimein rikos Suomessakin.

Uhreja kohtaavien ammattilaisten asenne 1990-luvulla oli usein tyrmäävää. Vielä vuonna 2003 seksuaalista väkivaltaa kohdanneet saatettiin käännättää terveyskeskuksen oville etenkin silloin, jos he eivät olleet heti valmiita tekemään rikosilmoitusta. Monet uhrit pelkäsivät kertoa asiasta ammattilaisille, koska uhrien kanssa työskentelevät saattoivat epäillä seksuaaliväkivaltakokemuksen todenperäisyyttä ja pahimmillaan syyllistää uhria tapahtuneesta. Tästä syystä Raiskauskriisikeskus Tukinainen järjesti Suomen ensimmäiset sensitiivisyyskoulutukset seksuaalirikosten uhrien kanssa työskenteleville.

Seksuaalirikosten uhrien läheiset

Seksuaalirikosten uhrien läheiset ovat usein tärkeässä asemassa uhrin tukena. Uhreille tarjottavia palveluita ei ole ollut tarjolla nykyiseen tapaan. Yhdistyksen tilastojen mukaan seksuaalirikosten uhrin joutuvat edelleenkin usein käsittelemään tapausta yksin. Raiskauskriisikeskus Tukinainen jakaa tietoa siitä, miten läheiset voivat olla uhrin tukena ja auttaa heitä hakemaan apua. Raiskauskriisikeskus Tukinainen on myös järjestänyt läheisille tarkoitettua ryhmätoimintaa.

Seksuaalirikoslainsäädäntö

Vaatimukset suostumus-perusteiseen lainsäädäntöön siirtymisestä voimistuivat Euroopassa Jugoslavian sotarikostuomioistuimen raiskaustuomioista. Ne koskivat sodassa tapahtuneita joukkoraiskauksia. Tuomioissa korostettiin, että fyysinen väkivalta ei saanut olla enää raiskauksen ainoa tunnusmerkki. Sotarikostuomioista alkanut kehitys johti myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen vahvistuneisiin kannanottoihin suostumuksen puolesta esimerkiksi ennakkotapauksessa M.C. vastaan Bulgaria.

Suomessa seksuaalirikoslainsäädäntöä on muutettu moneen kertaan vuosien mittaan. Uusimmat pykälät tulivat voimaan juuri Raiskauskriisikeskus Tukinaisen 30-vuotisjuhlavuonna 2023. Raiskauksen tunnusmerkistö perustuu nyt viimein vapaaehtoisuuteen.

Kriisityön tavoite

Kriisityön tavoitteena on seksuaaliväkivallan aiheuttamien oireiden väheneminen ja arjen toimintakyvyn vahvistuminen. Toipuminen on kahtaalle suuntautuva prosessi: toisaalta tavoitteena on hyväksyä väkivaltakokemus tapahtuneeksi tosiasiaksi ja tunnistaa ja vähentää seksuaaliväkivallan aiheuttamia vaikutuksia sekä toisaalta välttää identifiointia vain ja ainoastaan seksuaaliväkivallan uhriksi. Tämä hyväksyminen ja todentuminen vie aikaa.

Oikeudellinen näkökulma ja tuki oikeusprosessiin ovat tiivis osa myös kriisiauttamista.

Kriisityö

Seksuaaliväkivaltaa kokeneiden toipumisen tueksi tarjolla olevat palvelut kehittyivät kriisityöntekijöiden osaamisen lisääntymisen myötä. 2000-luvun alussa traumaattisten tapahtumien aiheuttamien muistojen sekä traumaperäisen stressihäiriön hoidossa otettiin palveluvalikoimaan EMDR-terapia (Eye Movement Desensitization and Reprocessing).

Vuonna 2002 uutena terapiamuotona aloitettiin CPT (Cognitive Processing Therapy). CPT perustuu aiempiin tutkimuksiin kognitiivisten ja käyttäytymisterapeuttisten terapiamenetelmien tuloksellisuudesta traumaperäisen stressioireyhtymän (PTSD) hoidossa, informaation prosessoinnin teoriaan sekä Resickin työryhmän mittavaan kliiniseen kokemukseen raiskauksen uhrien hoidosta.

Vuosien varrella Raiskauskriisikeskus Tukinainen on järjestänyt myös taide- ja valokuva- ja tanssiterapiaryhmiä.

Kriisityön menetelmiä ja vaikuttavuutta arvioidaan ja kehitetään vuosittain.

Tällä hetkellä kriisityö Raiskauskriisikeskus Tukinaisessa on traumatyön tutkimus- ja teorian tietoon perustuvaa ja erilaisia terapeuttisia viitekehyksiä soveltavaa sosiaali- ja terveydenhuollon ammattihenkilöiden toteuttamaa auttamistyötä. Keskeistä palveluissa ovat matala kynnyks, asiakkaiden kokeman trauman erityinen luonne ja palvelujen valtakunnallisuus.

Kriisityö

Asiakkaan akuutteja kriisejä kohdataan yksittäisissä kriisipuheluissa ja verkkoauttamispalvelu [Nettitukinainen.fi](https://nettikutukinainen.fi):ssä. Suurin osa asiakkaista hakeutuu Raiskauskriisikeskus Tukinaisen kriisiavun piiriin joko itse tai jonkin auttavan tahon ohjaamana. Varsinainen kriisityö tapahtuu kriisijaksoilla, jotka voidaan toteuttaa joko henkilökohtaisesti tai etäyhteydellä. Kriisijaksot käynnistyvät kartoitustapaamisilla, joiden jälkeen voidaan sopia kriisijaksosta, joka perustuu aina asiakkaan kanssa tehtävään sopimukseen.

Seksuaaliväkivaltaa kokeneiden kohdalla on tyypillistä, että asiakas käy useita kriisijaksoja: heti tapahtuneen jälkeen, mahdollisten kuulustelujen ja oikeudenkäyntien aikana sekä oikeusproessin jo päättyttyä.

Kriisityö

Osa kriisityöhön hakeutuneista asiakkaista saa kriisijaksoilla tarvitsemansa avun, osa vasta aloittaa toipumisen seksuaaliväkivaltakokemuksen aiheuttamasta traumasta ja hakeutuu esimerkiksi kriisityötä intensiivisempään ja pidempiaikaiseen psykoterapeuttiseen hoitoon. Palveluohjaus onkin olennaisen tärkeä osa Raiskauskriisikeskus Tukinaisen kriisityötä.

Raiskauskriisikeskus Tukinainen järjestää myös kriisityöntekijöiden ohjaamia hoidollisia ryhmiä. Erillinen seksuaalineuvontaan keskittyvä työskentely kriisijakson jälkeen on myös mahdollista.

Juristi seksuaalirikosten uhrien tukena

Juristipäivystyksen lisäksi seksuaalirikosten uhrien neuvonta ja oikeusavustaminen rikostutkinnassa ja oikeusprosessissa vakiintuivat 1990-luvun lopulta alkaen tärkeäksi osaksi Raiskauskriisikeskus Tukinaisen oikeudellista työtä. Asiaan vaikuttivat osaltaan vuonna 1999 voimaan tulleet uudet seksuaalirikossäännökset ja seksuaalirikosten uhreille säädetty oikeus saada maksutta oikeudenkäyntiavustaja tuloista ja varallisuudesta riippumatta. Raiskauskriisikeskus Tukinaisen 30 toimintavuoden aikana juristi on toiminut oikeudenkäyntiavustajana oikeusprosessiin liittyvissä toimeksiannoissa rahoittajan asettamissa rajoissa ja ollut eri tavoin seksuaalirikosten uhrien tukena rikostutkinnassa. Raiskauskriisikeskuksen asiakkaille maksuttomat konsultaatiot ovat mahdollistaneet esimerkiksi todisteiden ja tukipalvelujen tarpeen arvioinnin jo ennen rikosilmoituksen tekemistä. Valitettavan moni haavoittuvassa asemassa tai haavoittuvissa olosuhteissa oleva henkilö on ennen yhteydenottoa ollut täysin yksin ilman oikeaa tietoa ja asianmukaista ohjausta tukipalveluihin.

Juristi seksuaalirikosten uhrien tukena

Seksuaalirikosten uhrien edunvalvonta kuuluu Raiskauskriisikeskus Tukinaisen juristin toimenkuvaan. Lausunnot, kannanotot, haastattelut, työryhmätyö ja erilaiset kuulemistilaisuudet ovat koskeneet seksuaalirikoslainsäädäntöä, uhrien oikeuksia ja hyvien käytäntöjen luomista uhrien kohtaamisessa eri viranomaisprosesseissa.

Viranomaisille suunnitellut sensitiivisyyskoulutukset ja Lähisuhdeväkivaltaa kokeneiden oikeudelliset palvelut -projekti ovat olleet merkittäviä hankkeita oikeudellisessa työssä kansainvälisen yhteistyön lisäksi.

Juristin jatkokouluttautuminen on ollut välttämätöntä Raiskauskriisikeskus Tukinaisessa tehtävän kehittämistyön kannalta. Uhrin asemaa ja oikeuksia koskevat lukuisat säännösmuutokset ja kansainvälisten sopimusten ja direktiivien uudet sisällöt ovat muokanneet oikeudellista työtä. Juristin ja kriisityöntekijöiden yhteistyö uhrien tukemisessa on yhä tärkeämpi osa seksuaalirikosten uhrien tukijärjestön toimintaa säännöllisiä koulutuksia unohtamatta.

Päivystysoitot ovat lisääntyneet vuosien varrella

Raiskauskriisikeskukseen yhteyttä ottaneiden uhrien ikäjakauma on laaja. Kriisipuhelimeen tuli vuonna 1995 jo 250 soittoa kuukausittain, ja määrä kasvoi vuosien varrella. Nykyisin puheluita tulee Raiskauskriisikeskuksen juristi- ja kriisipäivystykseen vuosittain keskimäärin 1800.

Lasten kohtaama seksuaalinen väkivalta on lisääntynyt 1980-luvulta lähtien. Suuri osa lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä ei kuitenkaan ole tullut poliisin tietoon. Nuorimmat raiskausten uhrin ovat olleet alle kouluikäisiä. Lapsuudessa koettu seksuaalinen väkivalta näkyy edelleen Raiskauskriisikeskus Tukinaisen päivystyksissä, sillä lähes kolmannes yhteyttä ottaneista on kokenut lapsuudessaan seksuaalista väkivaltaa. Vuosikymmenten varrella kerätyistä tilastoista käy myös ilmi, että raiskaus on yleisin seksuaalirikos.

Moniammatillinen yhteistyö seksuaalirikosten uhrien tukena

Raiskauskriisikeskus Tukinainen on vuosien varrella koordinoanut tai ollut mukana monissa yhteistyöhankkeissa. Tällaisia hankkeita ovat muun muassa olleet Ensi- ja turvakodin kanssa yhteistyössä toteutettu ”Lähisuhdeväkivaltaa kokeneiden oikeudelliset palvelut” -hanke vuosina 2004-2008, Raiskauskriisikeskuksen Nettitukinainen-projekti 2007-2010 (apua, tukea ja neuvontaa nimettömästi Internetissä), Sisäministeriön koordinoima, muiden yhdistysten kanssa yhteistyössä toteutettu Right to choose-hanke vuonna 2015 ja Raiskauskriisikeskuksen koordinoima, yhteistyössä monien toimijoiden kanssa toteutettu Senja-hanke 2009-2011 (rahoittaja Raha-automaattiyhdistys) ja Senjanetti.fi -hanke 2017-2018 (rahoittaja oikeusministeriö). Raiskauskriisikeskus Tukinaisella on ollut myös kansainvälisiä yhteistyöhankkeita. Raiskauskriisikeskus on toiminut yhteistyökumppanina muun muassa Viron Abikeskusedin koordinoimassa Daphne-hankkeessa (Support Services for Child Victims of Violence in Estonia, Finland, Slovenia and Spain) vuosina 2016-2017.

Moniammatillinen yhteistyö seksuaalirikosten uhrien tukena

Raiskauskriisikeskus Tukinainen on toimintansa aikana tehnyt runsaasti yhteistyötä eri ministeriöiden, järjestöjen, liittojen ja julkisen sektorin kanssa.

Raiskauskriisikeskus Tukinainen on osallistunut sosiaali- ja terveysministeriön koordinoimaan Euroopan neuvoston naisiin kohdistuvaa väkivaltaa ehkäisevään kampanjaan.

Raiskauskriisikeskus on ollut mukana oikeusministeriön uhripoliittisessa toimikunnassa, sosiaali- ja terveysministeriön naisiin kohdistuvan väkivallan ja perheväkivallan torjunnan toimikunnan järjestötyöryhmässä, Amnesty Internationalin “Joku raja” -kampanjassa, ECPAT-verkostossa (End Child Prostitution Child Pornography and Trafficking in Children for Sexual Purposes), Naisiin kohdistuvan väkivallan vastaisessa verkostossa, Sisäisen turvallisuuden ohjelman järjestöverkostossa, SERI-tukikeskuksien työryhmissä (Seri tulee sanasta seksuaalirikos) ja SOTE-uudistusta koskevissa työryhmissä.

Moniammatillinen yhteistyö seksuaalirikosten uhrien tukena

Raiskauskriisikeskuksen alueelliset toimipisteet ovat tehneet tiivistä yhteistyötä paikallisten toimijoiden kanssa. Raiskauskriisikeskus on myös ollut mukana erilaisissa asiantuntijaverkostoissa ja toiminut jäsenenä ohjausryhmissä, kuten Pääkaupunkiseudun Puhelinauttajien verkostossa, Puhelin- ja verkkoauttamisen eettisten periaatteiden neuvottelukunnassa ja Ihmiskaupan uhrien auttamisverkostossa.

Tietoa ja tukea - koulutus- ja julkaisutoiminta

Raiskauskriisikeskus on toimintansa ajan kouluttanut ja konsultoinut eri alojen, työssään seksuaalirikoksen uhreja kohtaavia ammattilaisia uhrin kohtaamisesta ja hoidosta sekä oikeudellisesta näkökulmasta uhrin oikeusturvaan ja seksuaalirikoslainsäädäntöön.

Raiskauskriisikeskus on vuosittain järjestänyt maksuttomia seminaareja/webinaareja ajankohtaisista aiheista ja tutkimuksista. Seminaarit/webinaarit on suunnattu seksuaalirikosten uhrien kanssa työskenteleville.

Tietoa ja tukea - koulutus- ja julkaisutoiminta

Raiskauskriisikeskus Tukinaisella on ollut vuosien varrella aktiivista julkaisutoimintaa. Vuonna 2002 julkaistiin RAP-kansio (Raiskatun akuuttiapu). Vuonna 2003 Raiskauskriisikeskus Tukinaisen 10-vuotisjuhlan kunniaksi julkaistiin kirja "Selviytymiskertomuksia seksuaalisesta väkivallasta". Vuonna 2007 yhdistys julkaisi "Yleistä muttei yksityistä: oikeudelliset keinot lähisuhdeväkivallasta selviytymiseen" -kirjan. Vuonna 2008 Raiskauskriisikeskus julkaisi kirjan raiskaustrauman hoidosta, joka toimi samalla ohjeena CPT-menetelmän käyttöönottoon. Lisäksi vuonna 2011 yhdistys julkaisi Senja-hankkeeseen liittyviä ohjeistuksia. Hankkeessa julkaistiin lisäksi "Opas tukihenkilön määrittämiseksi uhrille". Senja-hankkeen materiaalit ovat ladattavissa ja tulostettavissa osoitteessa www.senjanetti.fi.

Tietoa ja tukea - koulutus- ja julkaisutoiminta

Vuonna 2019 yhdistys osallistui "Hyväksikäytetyt" -kirjan kirjoittamiseen yhteistyökumppaneiden kanssa. Kirja koostuu seksuaalirikosten uhrien kokemuksista ja asiantuntijoiden aiheita koskevista artikkeleista.

Vuonna 2023 "Seksuaaliväkivalta Suomessa" -kirjassa julkaistiin Raiskauskriisikeskus Tukinaisen seksuaaliväkivaltatyötä koskeva artikkeli.

Seksuaalirikosten uhrien aseman ja oikeuksien parantaminen

Vuoden 2023 loppuun mennessä johtoryhmä on luotsannut Raiskauskriisikeskus Tukinaista jo 16 vuoden ajan. Tukinainen ry:n hallitukset sen aikana ovat ehdineet vaihtua moneen kertaan. Toimintaa on kehitetty kansainvälisten suuntausten ja uusien säännösten mukaisesti palvelemaan entistä paremmin seksuaaliväkivallan uhreja ja heidän läheisiään rahoituksen asettamissa rajoissa. Kolmannen sektorin toimijana Raiskauskriisikeskus Tukinainen täydentää merkittäväällä tavalla julkisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja. Erityisesti haavoittuvissa olosuhteissa olevien seksuaalirikosten uhrien aseman ja oikeuksien parantaminen on noussut tärkeäksi tavoitteeksi vuosien varrella.

Seksuaalirikosten uhrien aseman parantaminen tulevaisuudessa

Kun Raiskauskriisikeskus Tukinaisen juhlavuosi on päättymässä, pinnalla on paljonkin odotuksia seksuaaliväkivallan uhrien aseman parantamiseksi. Toiveet kohdistuvat uuteen Euroopan Unionin neuvostossa valmisteilla olevaan uhrien oikeuksia ja myös raiskauskriisikeskusten toimintaa koskevaan direktiiviin ja Istanbulin sopimuksen toimenpänön liittyviin asioihin Suomessa. Odotustilassa ovat myös Suomen hallitusohjelman rikosten uhrien asemaa koskevien kirjausten toteutuminen.

